

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Hymni Sacri In Usum Scholæ Oldenburgensis. Ad Studium
Pietatis**

Goetjen, Johann Konrad

Oldenburgi, [1730?]

VD18 90652878

XII. De poenitentia.

urn:nbn:de:gbv:45:1-19291

Quam dogma commendat sacrum.

Pro serenitate.

Solis jubar da prodeat,
Fructumque terra proferat:
Animans ut omne victitet,
Ac te datorem prædicet!

Pro pluvia.

Audi preces per Filium,
Imbremque da gratissimum!
Annum corona, propriis
Dita solum vestigiis!

Dux in Sione diceris,
Cunctis benignus nosceris:
Audis preces & adjuvas:
Laudes fac ornemus tuas!

XII.

De poenitentia.

Mel. Vater Unser im Himmelreich.

Vivo! tuus jurat Deus,
Nolo labascat impius:
Sed hæc voluntas est mea,
Ut cuncta vitet crimina,
Restinguat & mali sitim,
Mecumque vivat perpetim!
Hujus memor vocis mane,

Ac

Ac fluctues homo, cave,
 Hem ! larga consolatio,
 Dat Dia quam promissio,
 Et jurejurando quidem.
 Felix dolens qui fert fidem !

Securus at noli tuam,
 Differre poenitentiam,
 Mundana, dicens, gaudia
 Carpam prius, post tædia.
 Vitæ novam sequar viam,
 Sperans Dei clementiam.

Fautor quidem manet Deus
 Ubique poenitentibus :
 Ejus tamen qui gratia
 Innixus auget crimina,
 Animæque prospicit minus,
 Demnationis sit reus.

Promissa restat gratia
 Ob dira Christi vulnera,
 Non est receptum crastinum
 Visurus an sis Phosphorum.
 Mors te manet certissima :
 Incerta mortis horula.

Jam vivis: ah convertere !
 Mox forsân avocabere.
 Nunc qui viget, calet, valet,

Cras

Cras forte pallet ac jacet.
 Impoenitens hinc si migras,
 Fauces adis orci nigras.

Da Christe, da sub hunc diem
 Contritus ut te visitem,
 Agamque poenitentiam,
 Me mors trucidet antequam,
 Ut nunc, ut omni tempore,
 Hinc si paratus cedere.

XIII.

Pro remissione peccatorum
 & poenarum.

Mel. Allein zu dir Herr Jesu Christ.

IN unico te, Christe mi,
 Stat fixa spes salutis,
 Novi Patronum quem mihi,
 Cunctis in orbe mutis.
 Non ordium sospitantem,
 Non terra me liberantem
 Tulit periculis uspiam,
 In te meam supplex loco fiduciam.
 2. Culpæ gravant cor pondera
 Et lancinant pavore
 Vinctum quibus me libera,
 Diræ necis dolore,

Et